

Neu, desenvolupament i territori

La indústria de la neu, donat que es desenvolupa com a economia a la intempèrie, depèn de diversos factors que s'agrupen en dos conjunts, un de controlable, de caràcter tècnic i un altre d'imponderable, circumscrit a la meteorologia. La temporada 2006-2007, en la qual estem immersos, ha presentat fins a la data moltes dificultats des del punt de vista meteorològic per l'escassetat de precipitacions de neu i n'ha complicat la seva fabricació per mitjans artificials. Aquesta situació ha donat peu a punts de vista discrepants en relació a la utilització de les tècniques emprades i la utilització dels recursos naturals.

Davant d'aquests fets, volem fer constar la nostra opinió al respecte:

- **Idoneïtat inversions dels canons de neu:**

Els canons de neu, han permès convertir la neu en un producte turístic. Proporcionen la garantia necessària per oferir l'esquí com a producte que es pugui comprar amb l'antelació suficient als canals de comercialització.

Aquest any, de manca de neu, s'ha demostrat que les estacions que tenen aquestes inversions han pogut mantenir les instal·lacions obertes en una situació molt difícil.

Els canons de neu permeten competir en millors condicions en el cada cop més exigent mercat de proximitat del lleure d'hivern (Aragó, Catalunya, Andorra i França) en el qual estem inserits, i permeten allargar el període de producció de les explotacions.

- **Canvi climàtic:**

Sens dubte, les condicions climatològiques del nostre planeta estan canviant, per bé que ningú sap a ciència certa en quina mesura, proporció i en quin termini exacte es produiran aquests canvis.

En tot cas, la indústria del turisme és molt sensible i considerem una greu irresponsabilitat afirmar, en uns moments tan crítics com els actuals, que en 25 anys no hi haurà neu als Pirineus. Pensem que no respon a cap tipus d'estratègia per afavorir el desenvolupament de comarques que depenen d'aquesta indústria. Creiem que hi ha d'haver maneres millors per sensibilitzar a la població del que implica un fenomen com el canvi climàtic que l'alarmisme desafortat.

En aquest sentit, creiem que l'Administració hauria de jugar un paper actiu en l'aplicació de les disposicions legals de forma que quedin garantides alhora l'explotació comercial i la preservació del Medi Ambient, ja que només si es garanteix el segon serà viable el primer.

Per tot plegat, creiem que no és bo per a ningú actuar en qüestions tan sensibles sense la cura suficient. La prudència i la mesura, a l'hora d'expressar la controvèrsia que pugui aparèixer entre interessos legítims oposats, és fonamental per a no perjudicar-ne greument cap d'ells. Tampoc és bo per a ningú que hom faci bandera de qüestions laterals per justificar o reforçar els arguments principals.

La neu ha representat, representa i representarà en el futur una oportunitat de progrés per a les comarques lleidatanes de muntanya i també per les empreses i els treballadors d'aquestes contrades. Territori, empreses i treballadors no poden ser moneda de canvi ni servir d'excusa per eludir les responsabilitats que cadascú té. Per això cal gestionar-ho tenint en compte tots els aspectes que hi concorren.

Per atenuar els efectes de la climatologia i aconseguir un marc més estable, tant en el pla empresarial com laboral, a mig termini haurem de buscar alternatives, que lògicament hauran de ser respectuoses amb el medi ambient.

Cal exigir doncs a l'Administració el zel i la diligència necessaris per a què les afectacions al Medi siguin les mínimes i les socials i ambientalment acceptables, en benefici de tothom. Qui vulneri la norma que en rebí les conseqüències i qui la compleixi que no es vegi sotmès a una criminalització apriorística i injusta. Tot plegat amb el màxim de celeritat que és tant com dir de justícia.

Lleida, 6 de febrer de 2007